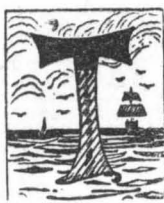

ΞΕΝΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ Ρ. ΡΟΥΓΚΕΪΜΕΡ

ΤΟ ΣΚΑΝΔΑΛΟ

Ο ξαφνικό φως του ηλεκτρικού φανού, σαν φωτεινό βέλος, έσκισε το πυκνό σκοτάδι του δάσους.

—Ψηλά τὰ χέρια!.. πρόσταξε μιά βραχνή φωνή.

Ή Λίλιαν κι' ο Φρίτς πετάχτηκαν από τὸν πάγκο πὸ καθόντουσαν, τρέμοντας σύγκορμοι ἀπὸ τὴν ἀπότομη ταραχὴ τους.

—Καλησπέρα!... Συγγνώμην γιὰ τὴν ἐνόχληση... τοὺς εἶπε εἰρωνικά ο ἄγνωστος, ρίχνοντας ἀπὸ πρόσωπό τους τὴν ἐκτυφλωτικὴ δέσμη τοῦ ηλεκτρικοῦ φανοῦ.

—Βοήθεια! Βοήθεια!... στέναξε ἡ Λίλιαν.

—Τοιμουδιά! ἔκανε ἄγρια ο ἄγνωστος. Ἄλλοιῶς, θὰ ριζώω!... Στὸ δεξιὸ χέρι του ἀστράφτε ἕνα πιστόλι.

Μὰ τί ἦταν ἄραγε; Ἐνας κοινὸς λαποδύτης.

—Ἦαυχα!.. τοὺς ξαναεἶπε. Ἀφήστε τίς ἐξυπνάδες!... Ἔχω ἔξω σφαίρες μῆσα σὸ πιστόλι μου...

—Δολοφόνε!... οὐρλιάζε ο Φρίτς.

—Τί τραγικὸς πού εἶνε ὁ Δὸν Ζουάν σας, κυρία μου!.. ἔκανε ο ἄγνωστος, κυττάοντας στὰ μάτια τὴν κατάγλυμη Λίλιαν. Καὶ γέλασε σαρκαστικά, μ' ἕνα θραύσιο γέλιο, πὸ τοὺς πάγους τὸ αἷμα μῆσα στὶς φλέβες. Ἔπειτα, πήγε πὸ κοντά.

—Μὴν πλησιάζεις! τοῦ φώναξε ὁ Φρίτς καὶ μῆκε μπροστὰ στὴ Λίλιαν, γιὰ νὰ τὴν προστατέισῃ.

—Ἄς λείπουν οἱ θεατρινοῖο! ἔκανε ἀπότομα ὁ ἄγνωστος.

Κι' ἔπειτα, στὴ Λίλιαν:

—Ὁ σύζυγός σου, κυρία μου, δὲν θὰ σὰς προστατέισε καλῶς...

—Μὰ τί θέλετε ἀπὸ μᾶς; τὸν ρώτησε κείνη, περίτομη.

—Ἄ, βλέπω ὅτι ἀρχίσατε νὰ γινώστατε λογικοὶ!... Ἐ, μὰ βέβαια... Κανεὶς δὲν θέλει τὰ σκάνδαλα. Κι' ἕνα τέτοιο σκάνδαλο, ἀνὰ τὸ δικό σας, θ' ἀναστάτωνα τὸ Βερολίνο!... Φατασθτε τίς ἐφημερίδες καὶ γράφουν αὐριο μὲ χτυπητοὺς τίτλους: «Ἡ σύζυγος τοῦ συμβούλου Μπέλντερ, διεσκέδασε στὸ δάσος μὲ τὸν φίλο της!..

—Πολὴνθροπε! φώναξε ὁ Φρίτς.

—Ἀφήστε τὰ παιγιὰ λόγια! τὸν συμβούλεψε ἀπειλητικά ὁ ἄγνωστος. Ἐμπρός! Ἄς ἀρχίσουμε ἀπὸ σὰς. Δότε μου τὸ πορτοφόλι σας!.. Ὁρσά! Κι' ἐσεῖς, κυρία μου, δότε μου τὰ μαργαριτάρια σας...

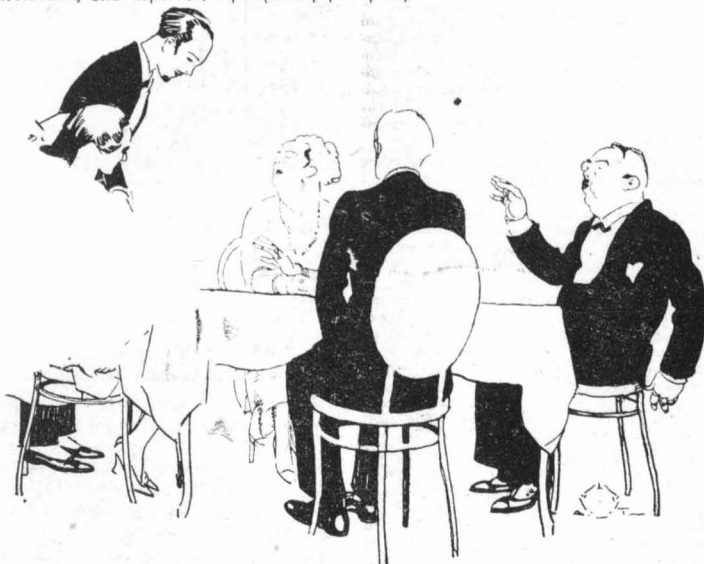
—Ἄ, ὄχι! ἔκανε μὲ φρίκη ἡ ὡμορφὴ Λίλιαν.

—Τότε θὰ μὲ ἀναγκάσετε νὰ κάνω μιά μικρὴ ἐπίσκεψιν στὸν ἄνδρα σας... τὴς εἶπε πονηρὰ ὁ λαποδύτης.

Κι' ἔρριξε τὸ φῶς τοῦ φανοῦ, στὰ ὑπέροχα μαργαριτάρια, πὸ ἐστόλιζαν τὸ λαμπρὸ της.

—Μπράβο!... ψιθύρισε μὲ θαυμασμὸ καὶ εἰρωνεία. Τὰ μαργαριτάρια σας κοστίζουν πάνω ὅχι δεκαπέντε γιλιάνες μάρκα!... Ἐλάτε!.. Κι' ἄς ἀντίστασις εἶνε περιττὴ!... Προτιμᾶτε μὴ πως τὸ σκάνδαλο; Ἐπειτα, συμβουλεύω φρόγυτε.

Μπέλντερ,
γυναίκα
του συμ-
βούλου
πὸς

...ια,
...ψη-
...οῦ δάσ-
...οῦτα ἔ-
...ηλεκτρικὸ

...λιαν τότε, μὲ
μιά κραυγὴ ἀπογνώ-
σεως γιὰ τὸ πανάκριβο
κολλιὲ της, ἔγειρε λι-

—Ζητοῦν τὴν κυρία Λίλιαν Μπέλντερ στὸ τηλέφωνο, εἶπε τὸ γκαροῦν.

πόθυμη στὴν ἀγκαλιὰ τοῦ φίλου της.

Ὁ Φρίτς ἔλεμε, τὰ ἔχασε γιὰ μιά στιγμὴ. Ἡ Λίλιαν ὄμως συνήλθε γρήγορα καὶ γύρισε μ' ἕνα ταξὶ στὸ σπῆτι της.

Ἔπειτα ἀπὸ μιά ὥρα, ἕνα μυστηριώδες αὐτοκίνητο στάθηκε κοντὰ στὸ μέρος ἐκεῖνο τοῦ δάσους πὸ εἶχε γίνει ἡ κλοπὴ. Ἀπὸ μέσα πήδηξε κάτω ἕνας ζωρὸς νέος: Ἦταν ὁ Φρίτς ἔλεμε, ὁ «Δὸν Ζουάν».

Ἔκανε μερικὰ βήματα κι' ἔπειτα, ὅταν ἔφτασε κοντὰ στοὺς θάμνους, σφύριξε δυὸ φορές συνηθματικά. Σὲ λίγο, φάνηκε ἀνάμεσα στοὺς κορμούς τῶν δέντρων τὸ φῶς ἑνὸς ηλεκτρικοῦ φανοῦ.

—Χάνς!... ψιθύρισε ὁ φίλος τῆς Λίλιαν.

—Ἐγὼ εἶμαι, Φρίτς! τοῦ ἀπάντησε ὁ ἄγνωστος, πὸ κρατοῦσε τὸ ηλεκτρικὸ φανὸ καὶ πὸ δὲν ἦταν ἄλλος, παρὰ ὁ λαποδύτης, πὸ εἶχε κλέψει τὰ μαργαριτάρια τῆς ὡμορφῆς γυναικὸς τοῦ συμβούλου Μπέλντερ.

—Τὴν πήγες στὸ σπῆτι της, τὴν ἀγαπημένη σου; ρώτησε παρκαστικά τὸν «Δὸν Ζουάν».

—Ναί... τοῦ ἀπάντησε κείνος γελώντας. Ἐμπρός τώρα: Πὸ εἶνε τὰ μαργαριτάρια;

Ὁ λαποδύτης ἔβγαλε ἀπὸ τὴν τσέπη του τὸ κολλιὲ καὶ τοῦ ἔδωσε.

—Γιὰ φέξε... ἔκανε ἀμέσως ὁ Φρίτς ἔλεμε.

Καὶ στὸ φῶς τοῦ ηλεκτρικοῦ φανοῦ ἐξέτασε τὰ μαργαριτάρια.

—Ἦπέροχα! ἔκανε ὁ σύντροφός του.

—Βλάκα! φώναξε, τρίζοντας τὰ δόντια του ἀπὸ τὴ λύσσα ὁ Φρίτς ἔλεμε. Μὰ δὲν βλέπεις λοιπὸν ὅτι εἶνε ψεύτικα; Ἡ Λίλιαν μὸ εἶπε ὅτι φοροῦσε μιά ἀπομίμηση τοῦ κολλιὲ της.

—Ἀφῆσε τ' ἀστεία, Φρίτς! ἔκανε ὁ λαποδύτης.

—Μιλῶσα σοβαρὰ! τοῦ ἀπάντησε κείνος. Αὐτὰ τὰ μαργαριτάρια εἶνε ψεύτικα!... Ἦ ἀληθινὰ τὰ ἔχει φυλάξει στὴν τράπεζα...

—Μὰ πᾶρη ὁ διάβολος!... γκρίνιαξε ὁ λαποδύτης. Τὴν πᾶθαμε σὰν ἀγράμματοι. Καὶ τώρα δρόμο!...

Κι' ἔσβησε τὸν ηλεκτρικὸ φανὸ τοῦ.

Τὸ ἄλλο βράδυ, ἡ Λίλιαν μὲ τὸν ἄνδρα της καὶ τοὺς φίλους τους Μπάουερ, βρισκόταν στὸ συνηθισμένο κέντρο τους, στὸ «Σπλένιτ», ὅταν ἀξαφὰν τὸ γκαροῦν πλησίασε στὸ τραπέζι τους καὶ εἶπε μὲ μιά ὑπόκλιση:

—Ζητοῦν τὴν κυρία Λίλιαν Μπέλντερ στὸ τηλέφωνο...

Ὁ σύμβουλος κύταξε περίεργα τὴ Λίλιαν, πὸ τὰ εἶχε χάσει καὶ εἶχε χαμηλώσει τὰ μάτια της. Κατῶρθωσε ὥστόσο ν' ἀνακτήσῃ τὴν ψυχραιμία της καὶ νὰ πᾶη στὸ τηλέφωνο.

—Ἐμπρός... ἔκανε. Τί θέλετε;

—Ἐσῆσατε ἡ κυρία Μπέλντερ; τὴ ρώτησε μιά γνωστὴ τῆς φωνή.

—Μάλιστα... ἀπάντησε νευρικά ἡ Λίλιαν.

—Ἄ, ὄρα! Ἐδῶ ὁ «ἄνθρωπος μὲ τὸν ηλεκτρικὸ φανὸ». Σὰς εὐχαριστῶ πάλι γιὰ μαργαριτάρια, κυρία μου. Τὰ πούλησα σήμερον τὸ ποῦ δέκα χιλιάδες μάρκα. Ἦταν ὑπέροχα!.. Ἐλπίζω ὅτι σὰς ἐνδιαφέρει!...

Κι' ὁ συνομιλητῆς της ἐξέσπασε σ' ἕνα σαρκαστικὸ γέλιο. Ἡ Λίλιαν κρέμασε τὸ ἀκουστικὸ, κατάχλωμη.

—Θεὲ μου! ψιθύρισε. Ἦταν τὰ ἀληθινὰ!.. Τὰ εἶχα μπλέξει!... Μοῦ πήραν λοιπὸν τ' ἀληθινὰ μαργαριτάρια;

Καὶ γύρισε ταραγμένη στὸ τραπέζι.

—Μιά φίλη μου, εἶπε ψέμματα στὸν ἄνδρα της καὶ στοὺς Μπάουερ, ἔπεισε θύμα ἑνὸς αὐτοκινητιστικοῦ δυ-

στυχήματος... Τι ευμορφά, Θεέ μου!

Κι' έτσι δικαιολόγησε την ταραχή της και τη χλωμάδα της. "Έπειτα, την άλλη μέρα, έφρεσε άμέσως στην Τράπεζα και άνοιξε την Ιδιωτική Θυρίδα της. "Ανάμεσα στ' άλλα χρυσαφικά της, ήταν κι' ένα μαργαριταρένιο κολλίε. "Η Λίλιαν τό πήρε στο χέρι και τό εξέτασε.

—Θεέ μου! Έκανε. Είπε τό ψεύτικο, ή άπομίμησις. Είχα κάνει λάθος και φορούσα τό άληθινό... Και τώρα; Τι θα πώ στον άνδρα μου! Θα με σκοτώση άν μάθη την άλήθεια!...

Συλλογίσθηκε μία στιγμή κι' ύστερα έφυγε γρήγορα από την Τράπεζα και πήγε στο γραφείο ενός Ιδιωτικού ντέτεκτιβ.

Με θάρρος τότε τό εξίστάσσε την περιπέτεια της και τό υπερασκέλεσε νά της βρη τό άληθινό της κολλίε. "Εκενός της έήτησε διάφορες πληροφορίες γιά τόν Φρίτς "Ελμερ, παραξενεύτηκε λιγάκι όταν άκουσε τά χαρακτηριστικά του και της ύποσέθηκε ότι γρήγορα θα την ειδοποιούσε γιά τό αποτέλεσμα των έρευνών του.

Κι' άλήθεια, ύστερ' από τρείς μέρες, την κάλεσε μ' ένα τηλεφώνημα στο γραφείο του.

—"Όριστε τό κολλίε σας, κυρία μου! της έπε και της έβασσε τά μαργαριτάρια. Χέσθ τό βράδυ έπιασα τόν Φρίτς "Ελμερ και τόν σύνοτρό του Χένς Τόλκερ. Είπε κι' οι δυο πασίγνωστοι λαποδότες. Τό κολλίε σας δέν τό είχαν πουλήσει, γιατί άπλάσστατα είνε... ψεύτικο!

—"Αδύνατον! Έκανε ή Λίλιαν. Νά τό ψεύτικο!

Κι' έβγαλε από την τσάντα της την άπομίμησι του κολλίε της, πού την είχε πάρει από την Τράπεζα.

"Ο ντέτεκτιβ εξέτασε και τό δυο κι' ύστερα εξέσασε σ' ένα ήχηρό γέλιο.

—Μάλιστα, της έιπε. "Έχετε δίκην... Κι' αυτό τό κολλίε είνε... ψεύτικο!

—Μα τότε τί γίνικε τό άληθινό; Πού είνε τ' άληθινά μαργαριτάρια μου; φώναξε ή Λίλιαν.

"Ο ντέτεκτιβ την κύτταξε με συμπάθεια.

—Ρωήστε τόν άνδρα σας, της άπάντησε. "Ο κύριος είναι θούλος θα γάρισε τό άληθινό σε καμιά φίλη του και σ'ε σ' έφανε ένα ψεύτικο. Τό τέχνασμα ήταν εύκολο. "Αντί νά παραγγείλη μία άπομίμησι, παράγγειλε δυο.

—Πώς!... Έκανε ή Λίλιαν, παίροντας μία βαθειά άνασπώ, σ'άν νά είνε σώνει ένα άβάσταχτο θάρος από τό στήθος της.

Κι' έποδόσσε:

—Τι έξυμνος πού είνε ή άίδουα μου! "Ετσι δέν υπάρχει τίς ράβος νά δημιουργηθή κινύνα ακάδηλο!...

Κι' άμέριμνη, εξέσασε σ' ένα ήχηρό γέλιο

ΤΑ ΕΙΣ ΒΙΒΛΙΑ

ΔΩΡΑ ΜΑΣ

"Όπως σάς ύποσχεθήκαμε, τό «ΜΠΟΥΚΕΤΟ» και ή «ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ» ήρρισαν την διανομή εις τούς αναγνώστας των σειράς περιφήμων άριστούργηματων της ζένης φιλολογίας. Τά πρώτα βιβλία, τά όποια διανεμόνται ήδη στους αναγνώστας των περιοδικών μας, είνε τό ύπεροχον αίσθηματικόν άριστούργημα τού ΑΛΦΟΝΣ ΚΑΡ

"ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΙΣ ΦΙΛΥΡΕΣ"

Και τό άριστούργημα τού ρωμαντισμού

" Η ΚΥΡΙΑ ΜΕ ΤΑΣ ΚΑΜΕΛΙΑΣ "

Τού ΑΛΕΞ. ΔΟΥΜΑ, υιού, τού όποίου ή διανομή ήρρισε κατ' αύτάς.

"Όπως σάς είχαμε ειδοποιήσει, γιά ν' άποκτήσετε τά άριστούργηματά μας, πρέπει ν' άποκτίσετε από τό «Μπουκέτο» ή την «Οικογένεια» 4 έκ τών δημοσιευμένων εις την 3ην σελίδα τού έξωφύλλου δελτία και νά τά φέρετε εις τά Γραφεία μας, καταθέτοντες συγχρόνως και 8 δραχμάς.

"Ετσι, μ' ένα ελάχιστον σπόν, με τό έν πέμπτον της τιμής τού βιβλίου, άποκτάτε βιβλία κομψά, έκ 300 περίπου σελίδων έκαστον, άποκτάτε τά «ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΤΟΥ ΕΡΩΤΟΣ», όπως δικαίως άνομάσθησαν τά έργα που σάς χαρίζομεν.

Οι έν ταις έπαρχίαις αναγνώσται μας θα προσκομίζον τά 4 δελτία και τας 8 δραχμάς εις τά "Υποπρακτορεία τού "Εφημερίδων και θα λαμβάνουν τά βιβλία των.

"Εντός τού 'Απριλίου θ' άρχισή ή διανομή τ' γήματος τού ΑΒΒΑ ΠΡΕΒΩ

„ Η ΜΑΝΟ "

Θά έκδοθούν άμέ

Τού ΑΛΦ. ΛΑΜΑΡΤΙΝΟΥ, κλ... κλ...

"Η εύκαιρία δηλαδή είνε ΜΟΝΑΔΙΚΗ.

Οι έν τού 'Εξωτερικώ αναγνώσται των περιοδικών στέλλουν, μαζί με τά δελτία και τας 8 δραχμάς, και λής τών βιβλίων, και τούτο, διότι θα ήτο λίαν έπιφύκειον μας μία τοιαύτη έπιβάρυνσις. Εις τας πόλεις όπου ύπάρχον "Υποπρακτορεία τού Κεντρικώ Πρακτορείου οι αναγνώσται μας θα παραλάβουν τά βιβλία των από τούς κ. κ. άποπράκτους.

Τά δελτία δημοσιεύονται στην 3ην σελίδα τού έξωφύλλου.

ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΣΤΟ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ

ΟΙ ΣΚΑΝΔΑΛΩΔΕΙΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ ΚΑΛΛΟΝΗΣ

Στό Χόλλυγουντ, κάθε τέτοιο καιρό, διοργανώνεται ένας μεγάλος διαγωνισμός καλλιστείων. "Ο σκοπός του είνε νά διασκηδύση την πύξη των πλουσίων κατοίκων της φιλοσοφίας και νά βάλη σε βάσανα πολλές καλλίστες ύμωρα κορίτσια. Η φαντασθήτε όμως ότι ενδιαφέρονται και τόσο γιά τόν τίτλο της «Βασίλισσας της "Ωμορφιάς», τά κορίτσια αυτά. Κάθε άλλο μάλιστα. "Η μόνη έπιθυμία τους είνε ν' άποκτήσουν τό χρηματικό έπαθλο, πού φτάνει στό σεβαστό ποσό των πέντε χιλιάδων δολαρίων. Είπε, καθώς καταλαβαίνετε, μία άόληση περιουσία. Ποτέ όμως «Βασίλισσα της "Ωμορφιάς» δέν άνεκρησσύεται μία "Αφροδίτη Πάντα βραδένεται μία ύστερη γυνάικα, γεμάτη παραξενιές, πού έχει την τύχη νά λατρεύεται από τούς πλούσιους με τούς θαυμασμούς της. Κι' ή έπιτροπή, τά ρωτήσσει, δέν έχει λοιπόν μείνι; Μά πρέπει νά έξέρετε ότι σ' αυτό τόν διαγωνισμό δέν παρουσιάζονται παρά μονάχα άδκα ή ύμοια γυνάικες, πού είνε βέβαιες γιά την έπιτυχία τους. "Όλες ή άλλες καλλόνες την τελευταία στιγμή εξαφανίζονται μυστηριωδώς ή παραιτούνται από τόν διαγωνισμό.

Αυτό, όπως ήταν φυσικό, κίνησε την περιέργεια ενός δημοσιογράφου, ό όποιος κατώρθωσε ν' άνακαλύψη γιά έξη καταπληκτικά πράγματα.

Οι πλούσια φίλοι των γυναικών, ή όποιες τελειωτικά λάβαιναν μέρος στα καλλιστεία, έξορτάσε γιά ποιά λόγο πολλά φτωχά κορίτσια ήθελαν νά γίνον «Βασίλισσες της "Ωμορφιάς», τούς πληρώνον προκαταβολή κας τό έπαθλο, με τί σημασία νά μη λάβουν μέρος στο διαγωνισμό. "Ετσι κατάφεραν νά έλαττώσουν τόν αριθμό των διαγωνιζομένων και ν' αύξησουν τις πιθανότητες έπιτυχίας της φίλης τους.

Αυτή ή άποκάλυψις τού "Αμερικανώ ηρώτοτερο γελοιοποιήσε τόσο πολύ μερικώς «Βασίλισσες της "Ωμορφιάς», όστε τις ανάγκασε νά διακόψουν τις έπιδεικτικές παρελάσεις τους στί κοσμικά κέντρα και νά μη τολμήσουν νά ύπερηφανευθόν πιά γιά τόν ήρώτονο τίτλο τους.

"Η μόνη πού άποτελεί πράγματι έξαιρέσι όλ' όλες αυτές τις ύποπτες καλλόνες, είνε ή χαριτωμένη μίς "Ανν "Αντ' ρσον, ή όποια άνεκρησσύθη «Βασίλισσα της "Ωμορφιάς» στο καλλιστεία τού 1934 κι' ή όποια σήμερα εφύρξισε μαζί με τόν Ρόμπερτ Μοντγκόμερι τό φιλμ «Βανέσσα». Γιά νά έξηγηθήμεθα όμως, τόν τίτλο της «Βασίλισσας» ή μίς "Αντ' ρσον τόν πήρε στο Νητρώϊ κι' είχε έρθει κατόπι τού Χόλλυγουντ, γιά νά διασκεδάση σύμφωνα με τούς όρους των διοργανωτών των καλλιστείων, ό όποιοι προσέφεραν στή «Βασίλισσα» ένα ταξίδι δωρεάν στην πόλι τού κινηματογράφου και μία τριήμερη παραμονή στο καλύτερο ξενοδοχείο. Και τό αποτέλεσμα αυτού του γοητευτικώ ταξιδιού ήταν νά γίνη ή μίς "Αντ' ρσον κινηματογραφικός «άστερας», και μάλιστα νά έχη πολλές έλπίδες έπιτυχίας στή νέα καιριέρα της.